

uddannelser, hvor der henvises til ÅU-loven, og at 2. punktum omfatter masteruddannelser, hvor der henvises til universitetsloven.

Til nr. 2-5

Det foreslås at opdele § 25, stk. 1, og § 26 om tilskud til institutionerne, opkrævning af deltagerbetaling og om betaling fra selvstuderende, således at 1. punktum henviser til bestemmelser i ÅU-loven for så vidt angår videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser, og at 2. punktum henviser til bestemmelser i universitetsloven for så vidt angår masteruddannelser.

Den nuværende § 25, stk. 2, foreslås opdelt i et ændret stk. 2 og et nyt stk. 3.

Stk. 2 vedrører finansiering og deltagerbetaling vedrørende uddannelseselementer i fleksible forløb, når elementerne er omfattet af ÅU-loven. Desuden vedrører stk. 2 finansiering og deltagerbetaling vedrørende afgangsprøve, vejledning og udarbejdelse af uddannelsesplan ved videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser som fleksible forløb.

Det nye stk. 3 vedrører finansiering og deltagerbetaling vedrørende uddannelseselementer i fleksible forløb, når elementerne er omfattet af universitetsloven. Desuden vedrører det nye stk. 3 finansiering og deltagerbetaling vedrørende afgangsprøve, vejledning og udarbejdelse af uddannelsesplan ved masteruddannelser som fleksible forløb.

Til § 3

Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) (herefter SVU-loven)

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det under nr. 2 foreslåede nye stk. 2 i § 8.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af den deling af ÅU-loven, som er omtalt i de almindelige bemærkninger. Med bestemmelsen deles de videregående uddannelser, der giver ret til SVU, op mellem de to ministerområder. Den gældende § 8, stk. 1, omfatter herefter alene videregående uddannelser på undervisningsministerens område, mens forslaget til § 8, stk. 2, omfatter videregående uddannelser på området for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke uddannelser eller grupper af uddannelser efter universitetsloven, der giver ret til SVU. De ud-

dannelser på universitetsområdet, der kan gives SVU til, vil være videreuddannelser, der ikke udbydes som indtægtsdækket virksomhed, og som hidtil har givet ret til SVU efter ÅU-loven. Det vil også omfatte anden efter- og videreuddannelse efter § 5, stk. 1, nr. 2, i forslag til lov om universiteter i samme omfang som hidtil. Den foreslåede bestemmelse om SVU til supplerende uddannelsesaktiviteter er i overensstemmelse med § 5, stk. 1, nr. 3, i forslag til lov om universiteter begrænset til kun at angå aktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav til kandidatuddannelser, mens bestemmelsen i lovens § 8, stk. 1, nr. 2, er bredere og omfatter SVU til supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i ÅU-loven.

For så vidt angår § 5, stk. 2, i forslag til lov om universiteter vil der blive fastsat regler om, at der kan tildeles SVU til enkeltfag, der udbydes efter universitetsloven. Enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt. Endvidere vil regelfastsættelsen også omfatte udbud af afgrænsede dele af en heltidsuddannelse, som uddannelsesinstitutionen kan udbyde, hvis der er ledige pladser på en heltidsuddannelse. Denne adgang svarer til den adgang, der er i ÅU-loven.

Ved lov nr. 1076 af 17. december 2002 blev SVU-loven ændret, så der fra den 1. januar 2003 ikke længere gives SVU til fagspecifikke kurser, der udbydes som åben uddannelse. Der vil følgelig heller ikke kunne gives SVU til fagspecifikke kurser, der udbydes med hjemmel i det foreslåede § 5, stk. 2, i den nye universitetslov.

Det vil endelig blive fastsat, at kun de uddannelsesaktiviteter, der tilrettelægges på heltid i op til ét års varighed, kan give ret til SVU.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i nr. 2. Undervisningsministeren kan fortsat fastsætte regler om uddannelsesstøtten, herunder om, hvornår der er tale om heltidsundervisning. For at undgå tvivl med hensyn til, om en uddannelse er støtteberettigende, er det tanken, at reglerne om, hvornår der foreligger heltidsuddannelse, skal præciseres bl.a. med hensyn til udbud på heltid af afgrænsede dele af deltidsuddannelser.